

MP 69 ry
C/o Jutta Nyqvist
Ohratie 1 A 6
01370 VANAJA

406 000 000 000251
HUHTANEN REIJO

OK-50

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY
N:0 1 HELMIKUU 1992

tapahduma	aika	järjestäjä
Talviralli	7.-9.2.	Antti Korjus 952-603693
Motoristi Survival	15.-17.5.	Esa Myyryläinen & EAK-kouluttajat
Etappiajo	?	?
Kirkkopyhä	7.6.	Pertti Saarenheimo
Akkaralli	?	?
K-18	12.-14.6.	Kauko Lyhteilä
Kontioralli	3.-5.7.	Vesa Vieno 938-50190
Kerhotrial	?	?
Perheralli	?	Mikko Lähteenmaa
Enduropöräys	?	Pekka Kulju
Syysilta	?	Minna Ilvonen & TFMK:n edustaja
Vuosikokous	12.-13.9.	Kajja Rytönen 971-780526, 971-780510
Pohjoisen Pystymettä	18.-20.9.	Eero Tuomikoski / Napapiirin Motoristit
Pystymettä	29.-31.10.	Kalevi Kankaansyrjä

Tässä tämän vuoden kokoonumisajojen järjestäjät. Moni tapahtuma vielä odottaa järjestäjänsä ja uusiakin saisi keksiä. Joten aktiivisuutta, hyvät motoristit, vaikka onkin lama... toivoo Antti

Motoristi

N:o 1 Helmikuu 1992. 23 vuosikerta.
Ilmestyy : Helmi-, huhti-, kesä-, elo, loka- ja joulukuussa.
Julkaisija: MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.
Jaetaan ilmaiseksi kaikille kerhon jäsenille.

Hallitus

Puheenjohtaja

Pertti Saarenheimo
Ruskeamäki
35100 ORIVESI AS.
Puh. k. 931 - 334 7245
t. 931 - 335 2561

Varapuheenjohtaja

Minna Ilvonen
Wiikintie 8 B 20
02400 KIRKKONUMMI
Puh. k. 90 - 296 3232
t. 90 - 299 2489

Varajäsenet

Esa Myyryläinen (EAK)
Tammelanpuist.k.30-32C54
33100 TAMPERE
Puh. k. 931 - 124 988

Sihteeri

Kirsi Mäkinen
C/o Tessieri
Puistokaari 13 A 1
00200 HELSINKI
Puh. k. 90 - 675 957

Kerhoisäntä

Antti Korttesuo
Insinöörinkatu 74 B 35
33720 TAMPERE
Puh. k. 931 - 174 333
t. 931 - 162 308

Kassanhoitaja

Matti Korhonen
Kurkimäentie 23 C 14
00940 HELSINKI
Puh. k. 90 - 349 7912

Päätoimittaja

Jarkko Järvinen
Pekhusuonkatu 21 B 51
33820 TAMPERE
Puh. k. 931 - 186 812
t. 931 - 462 831

Jussi Vanha-Aho

KP 3
63400 ALAVUS AS.
Puh. k. 965 - 202 81
t. 965 - 201 30

Toni Korppi

Insinöörinkatu 88 B 35
33720 TAMPERE

Toimihenkilöt

Jäsenkirjuri

Jutta Nyqvist
Ohratie 1 A 6
01370 VANTAA
Puh. k. 90 - 873 3891
t. 90 - 358 409

Toimitussihteeri

Riikka Lehto
Insinöörinkatu 88 B 35
33720 TAMPERE
(Puh. k. 931 - 170809)

Varastonhoitaja

Christine Vihervuori
Myllärintie 10 as. 43
00920 HELSINKI
Puh. k. 90 - 349 9560

Kerhon postisiirtotili

Número 1427 226

Tapiolan asioimisto

Nr 29E - 380869

Toimittaja

Piirroksat

Pekka Kukkonen
Tikkakoski

Kerhotavaramyynti

Arto Hallikainen
Wiikintie 8 B 20
02400 KIRKKONUMMI
Puh. k. 90 - 296 3232
t. 90 - 298 6432

Painopaikka

Tekstitalo oy & Offset
Tampere

28. Tammikuuta, +7 °C, johonkin jo kohtaan ...?

MP-näyttelyn ja kevään sään kuumentama motoristiveri kaipaa vielä vähän toppuutteluja, mutta eiköhän tästä kohta päästä asiaan, (vajaa 50 päivää) kevääseen ja ajokauteen.

MP-näyttely teki taas uusia ennätyksiä kautta linjan ja silmiin pistävintä näyttelyn osalta oli ehkä uusien suurien pyörämallien puuttuminen ja keskittyminen markkinoimaan viime kesän ja syksyn uutuuksia. No, yksi poikkeus sentään oli, skootterit tekevät uutta tulemistaan ja saas nähdä onnistuuko "come back". Maahantuojien tulos on suuresti kiinni piikeistä, joten niihin panostetaan, sillä piikeistä saadaan suurin osa vuoden tuloksesta, joko + tai -merkkinen.

1.2.92 järjestettiin talviensintäharjoitus Juupajoen talvisessa maastossa ja todettiin moottoripyörän pitävän pintansa talvellaikin yhteistyössä moottorikelkkojen kanssa. Moottoripyörän etenemiskyky oli ihmetyksen aihe vain suliin oloihin tottuneille etsijöille. Kylmä toteamus harjoituksesta oli, että kiirettä on pidettävä, jos meinataan löytää etsittävät yhden päivän aikana vielä elossa. Moottorikelkkojen ja -pyörien sekä koirien kuljetus- ja esintäkykyä tarvitaan todella kipeästi, sekä tehokasta radiovarustusta, jota on vain radioamatööreillä.

Kevättä odotellen Jarkko

Uutta vuotta

“Uusi vuosi, uudet kujeet”, sanotaan. Vuosi 1992 on jo hyvässä vauhdissa. Joitakin vuosia sitten tästä kuluva vuodesta kohistiin kovasti eikä vähiten meidän motoristien ja armoitettujen kauppiaiden parissa. EY ja halpoja moottoripyöriä, vapaus tuoda ilman “viiden eri luukun kumartamista, kymmenen eri maksun maksamista” ...

Kerhon uusi vuosi on lähtenyt kuitenkin toimeliaasti käyntiin. MP92-näyttelyssä oltiin jälleen mukana, tällä kertaa Kontioralli teemalla. Linnunlaulua, retkitunnelmaa sekä tietien kerhokauppa. Uusia jäseniä tuli laakista 84, pr-työtä parhaimmillaan. Osaston rakentamisesta ja ylläpidosta kuuluu kiitos Nyqvistin Jutalle, Brotzkille sekä Korhosen perheelle apujoukkoineen, HeM-Moille. Muuten MP92-näyttely löi ennätykset sekä näytteilleasettajien että kävijämäärän, 30630, suhteen. Näyttelyn järjestelypäällikön Kari Salosen, F-Patrol Ky, toive yhdestä yhtenäisestä kerroksesta toteutui myös viimein.

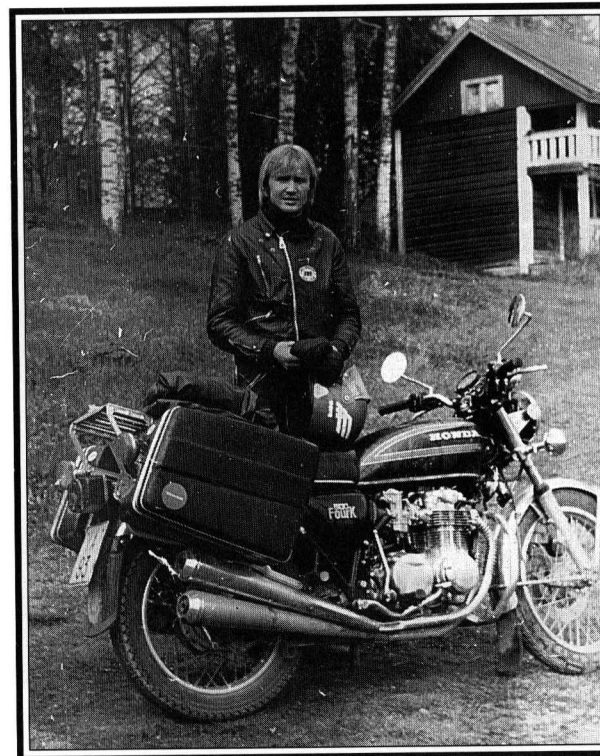
Kansikuva: Happy with Honda. Kuva Arska 44 ®

Vuoden ensimmäistä Motoristia tehdessä on vielä Talviralli edessäpäin. Korjuksen Antti porukoineen Kotkasta on tällä kertaa tulossa, tai jäässä, miten tämä “lähes subtrooppinen ilmasto” täällä rannikolla sitten vaihtelee. Joka tapauksessa Talviralli on talven kohokohta MP-näyttelyn ohella. Hrrr, pakkasta kuuluu talveen ja punaheikkuisen kaminan läirellä on mukava lämmitellä.

Kerhon muut kauden tapahtumat on kerättynä lehden sivuilta löytyvään kalenteriin. Joukossa lienee vielä muutamia kokoontumisia ilman järjestäjää, joten mikäli mieli vähänkin tekee, otapa yhteys kerhoisäntään, niin saat vapaa-aikaasi tosi mukavaa täytettä. Myös listoilla mukana,

Minna.

Takakansi: Talvista menoa ennen vanhaan. Piiros Peko

Motoristi-ystävämme JUKKA VISKARI (36v.) on poissa.

Mies parhaassa iässä, maanviljelijä, motoristi kuoli 04.12.1991. Jukkaa jäivät kaipaamaan vaimon, vanhempien ja ystävien joukko MP-69:läisiä ja monia muita.

Jukkahan oli tuttu viihdyttäjä / laulaja monissa Kontioralleissa ja Siitaman-kokoontumisissa, laulaen ja soittaen kitarallaan. MP-69:n jäsen hän oli jo -70 luvulta asti.

Hänen tekemänsä “motoristilaulu” (Olkoon pyörä piikkinen tai tonnin...) Soikoon ja laulettakoon sitä jatkossakin ralleissa ja kokoontumisissa, Jukankin lempiharrastuksen ja motoristihengen vaalimiseksi.

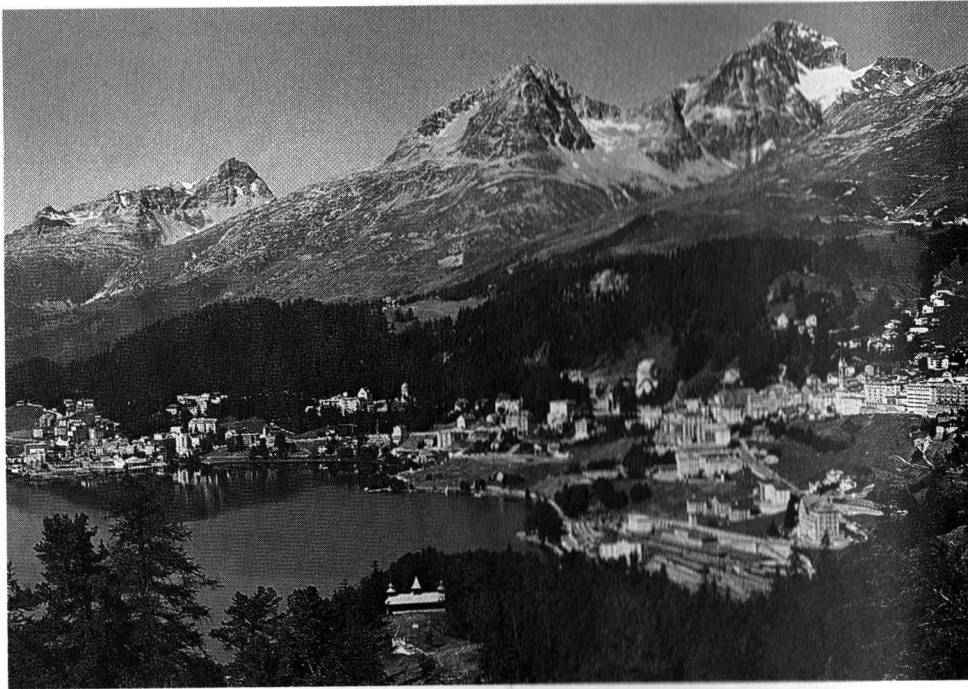
Jukka oli sairaudestaan huolimatta “TOSIMOTORISTI” henkeen ja vereen: aina avulias ja ystävällinen. Häneen oli helppo ystävästyä... minullakin oli ilo ajaa kanssasi Jukka - KIITOS SIITÄ!

P.S. Luulen, että missä nyt ajelet ei sadevarusteita tarvita...

Show must

...

“Suzukimies”

Kesäisen kaunis ST Moritz.

Grüss Gott

.. eli mitä kaikkea hyvin valmisteltu lomamatka voikaan tarjota (jopa) ensimmäistä Euroopan reissua tekeväälle motoristille.

Toukokuu oli juuri loppunut ja vietettiin kesäkuun ensimmäisen päivän iltaa Savonlinnassa, Kirkkopyhän merkeissä. Iltaa istuttaessa herkesi puhe moniin asioihin, tehtyihin ja tekemättömiin. Puhuttiin kesälomista, lomista yleensä, työttömyydestä ja sen vaikutuksesta moottoripyöräharastukseen.

Kun päätoimittaja, jolla juuri oli alkanut kesäloma, kuuli etten ole töissä, hetken mietittyään kysyi, mitä teen seuraavalla viikolla tai yleensä alkukuusta. Vastasin, ettei mitään erikoista ollut suunnitelmissa. Pertsan kysyi lähdenkö mukaan Eurooppaan? Ky-

syin, koska lähdetään? Pertsan sanoessa ylättäen, että lähdetäänkö vaikka ensi viikon tiistaina, vastasin, että joo. Mikäs siinä tuttu mies, ennenkin reissannut siellä.

Valmistelut

Varoitusajan jäädessä ultralyhyeksi ruvettiin heti maanantaina järjestämään reissua. Emme ihan ehtineet tiistaina lähtemään, mutta jo keskiviikkona meillä oli kaikki kunnossa. Oli pennit, passit ja piletit. Kaikki muu tarvittava, sekä pyörää koskeva paperisto hoitui myös päivässä.

Jo maanantaina kävi ilmi, että jopa oli menijöitä ainakin Ruotsiin, koska Pertsan "lippumestarina" ei millään meinannut saa-

Ystävällisesti Teidän, motoristit, Pete kyydissä.

da meille pilettejä Kunkkulaan meneviin laivoihin. Tukossa oli linjat Turusta, Naantalista kuin Helsingistäkin. Päivälaivoille olisi paikkoja ollut tarjolla, mutta se olisi tiennyt ekaa yöpymistä jo Ruotsissa heti alkuunsa ja sehän ei meille passannut. Joten neljän päivän varoitusajalla lähdettiin reissuun kasa karttoja mukana ja Visa-kortti tukevasti taskussa.

Meitin laiva lähti Helsingistä ja jo alku lupaili hyvää reissua. Siljan upeimpia laivoja edustava Serenade antoi hyvän potkun lähdölle. Laivasta löytyi poreallasosasto baaritiseineen, saunoineen ja turkkilaisine höyryhuoneineen. Ruokaosasto notkuvine antimineen, joita ainakin Pertsan kevensi melkoisesti, hyödyntämällä koko maksetun ajan ahtamalla itseensä kaikkea mahdollista pöperöä etanoista kermaleivoksiin.

Myös publi-osastoja oli riittävästi ja mahdava kävelykansi kerrostalomiljööneineen. Huvittavinta meidän mielestämme oli, ettei 560 mk maksavaan hyttiin kuulunut peittoa tuohon hintaan, vaan keskellä yötä (= aamu-yötä) piti lähteä etsimään laivan purseria ja hakemaan pyörästä makuupussia.

Kunkkula aamun valjettua

Aamulla kaikki oli hyvin ja tukevan aamupalan jälkeen pidimme pienen neuvonpidon päivän ohjelmastamme. Pois täältä niin pian kuin mahdollista. Ilma oli mitä parhain, aurinko paistoi, oli lämmintä ja muisto Suomen sateista katosikin jo ensimmäisten satojen kilometrien myötä. Tankattiin ja taas suunniteltiin, eli matka jatkui. Pääsimme mukavasti iltapäivästä Tanskan

lautalle vain viiden minuutin odotuksen jälkeen ja Pertsu muisti ostaa jo Ruåtsin Tanskan läpiajolin, "Tur ock retur", sano Pertsu. Oli kuulemma halvempi kuin sitten tai ei. Mene ja tiedä.

Jotain mätää Tanskanmaalla

Jalkani tapasivat ensimmäisen kerran Tanskanmaan bensa-asemalla, kun tankattiin sekä pyörät että miehet. Tanskalaiset autoilijat ovat aivan kahjoja ajajia tai sitten jossain muussa on vikaa. Nopeusrajotukset eivät ilmeisesti koske alkuasukkaita tai sitten vaan muuten ei ole tapana ajaessa katsella nopeusmittaria.

Alkuillasta saavuimme Vordinorgin kaupungin lähistölle ja Pertsu kertoi kaupungista löytyvän kohtuu hintaisen ja motoristiystävällisen hotellin, Hotelli Kong Valdemarin, joten päätimme mennä sinne yöksi.

Pyörää pysäköidessä juolahti mieleen, että mitenkähän perheelliset motoristit saavat tavaransa kulkemaan mukanaan, kun itsellä oli 3 kpl Givin 36 litrasta täynnä tavaraa. Olikohan pakattu väärin, vai oliko liikaa mukana matkassa, no aika näyttäisi senkin asian. Olimme ajaneet päivän aikana 700 km, joten tauko olikin jo paikallaan. Saatuamme huoneen ja käytyämme suihkussa menimme hotellin baariin ja yllätykseksemme osasimme puhua sujuvasti tanskaa. "Gröna Tuborg, tack".

Söimme tuhdin annoksen ja otimme pari nukkumattia. Ja niin H.C. Andersenin valtakunta sai yövyttää pari suomalaista motoristia.

Harvoin on aamulla niin raukea olo kuin oli nyt hyvin nukutun yön jälkeen. Menimme aamupalalle ja ihmeiden aika ei ollut

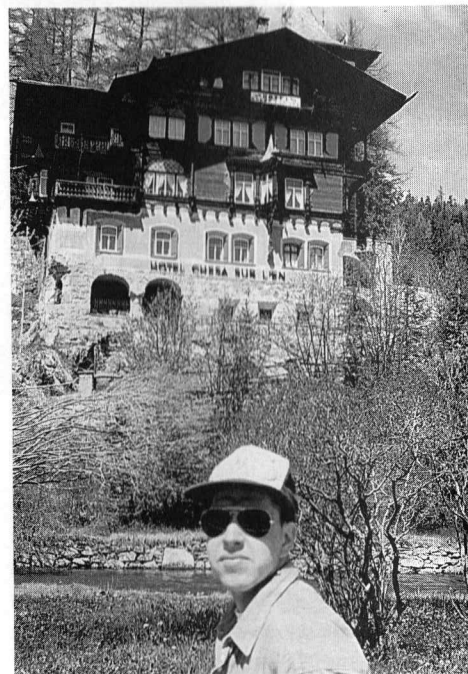
Alkuasukas pohjoisesta ja majapaikka.

ohi.

40 epämääräisesti pukeutunutta turistia kansoitti paikan. "Korvet är slut, perkele". Vilkaisin Pertsaan, joka mitään sanomatta pudisti päätään ja näin ollen antoi olla puhumatta. Söimme hiljaisuuden vallitessa ja ihmettelimme kanssaheimolaistemme ruokapuheita ja tapoja ja vieläpä selvinpään.

St Pauli ja Reeberbahn

Päivän ohjelma oli siirtyminen Hampuriin ja sikäläisten motoristituttavien luokse käymään Louis'n mp-myymälässä. Taas meillä oli onnet kohdallamme ja pääsimme Saksan lautalle jonottamatta. Kannella Pertsu antoi pikakoulutuksen ostoksien tekemisestä lautalla, reitistä läpi Saksan ja ajatavoista Saksassa. Tärkeintä, kuten tulimme huomaamaan oli liikenteen seuraaminen baanoilla, yhtä paljon taakse- kuin eteenkinpäin.

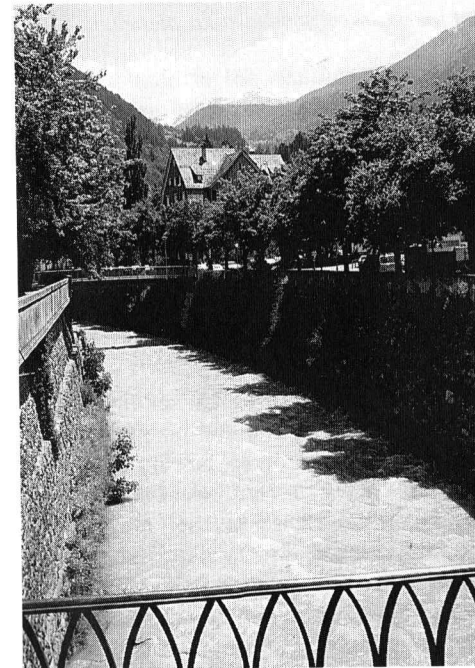

Kun olimme ostoksilla Louisilla, tunsimme itsemme kuin venäläisiksi Suomessa. Olipa kaupassa yhdellä kertaa tavaraa myytävänä ja millä hinnalla. miksi meillä Suomessa on kaikki niin ...n kallista.

Vietimme pari päivää Hampurissa sikäläisten motoristien Päivin ja Lotharin luona ja tutustuimme saksalaiseen menoon. Mahtavaa koettavaa jne...

Kur- und Kongresshotel

Hampurista lähdettyä edettiin mukavia maanteitä pitkin suoraan etelään ja kohti Alpeja. Ilma oli loistava, lämmintä 24 C ja aurinko paistoi. Kunnes yllättäen taivas alkoi tummentua ja yhä synkistyvä taivas alkoi vihmoa vettä ylle. Pysähdyimme pukemaan sadevehkeet ylle ja sinnikkäästi jatkoimme matkaamme. Pertsan "rokkikoneesta" tuli "Rentun ruusua", joka varmasti sai vettä riittävästi. Sateen yhä yltyessä päätimme

me hakeutua johonkin yöksi ja kaarroimme seuraavaan "Ausfahrtiin", joka oli pieni kaupunki nimeltä Bad Kissingen.

Katselimme hetken opastaulua ja toteimme paikassa olevan ihmeen paljon hotelleita. Ja koska me olemme matkalla kaikkiruokaisia niin hotellien kuin ravinnonkin suhteen, niin lähin sai luvan kelvata. Myöhemmin selvisi, että kauempikin olisi käynyt. Ei muuta kuin sisäänkirjoitukseen selvittämään asiamme. Pertsan selvittäessä majoittumista ja tallipaikkaa, ympäröivät ihmiset loivat meihin vesimärkiin, vettä tipuviin, rapaisiin motoristeihin jos ei ihan säälliviä niin kuitenkin melko epämääräisiä katseita. Miksiköhän?

No hotelli oli ulkoisesti melko edustavan, prameilevan näköinen. Oli valkoista marmoria, punaista samettia, teak-kalusteita, palvelu kohteliasta ja isoja nahkasohvia ym. ym. Pienet kellot soivat hiljaa päässä, kallistako? Tuli eittämättä mieleen pikku-Kallen lausahdus kaviaarista: "Pahaa, mutta kalliin makuista. No, me yritimme olla myös kohteliaita, kiitimme, hymyilimme, pahoittelimme varusteitamme, vetosimme saateeseen jne..."

Pertsan seistessä illalla baaritiskin ääressä keskustelemassa muiden hotellivieraiden kanssa, jotka myös tunsivat imua tuohon mahdollottoman mukavan makuiseen Kölsch'iin, paljastui kaamea totuus. Paikka oli tarkoitettu reumasairaiden ja muiden iäkäämpien henkilöiden virkistytymistarkoituksiin. Meidän lisäksi seuraavat nuoremmat hotellissa olivat "respan tytöt" ja ovimikko, muiden ikä alkoi varmaankin 6-numerolla.

Ja sitten se hinta, varmistuttuamme siitä sekä englanniksi että saksaksi, se oli vain kohtuulliset 10 000 Dmk viikko, mutta loh-

Kauniita maisemia Sveitsistä.

tua toi asiaan se, että siihen kuului kaikkinaisen lääkäriinapua ja -hoito, savinaamiot, mutakylvyt, manikyristien palvelut, ruokailut aamupalat, hammaslääkäriinapalvelut ja kampaajat. Ja voi veljet, lähellä oli ettemme tarvinneet vielä sitä viimeistä, nimittäin hautausapua.

Ensin nousi tukka pystyyn, helppo leikata sanoi parturi. Sitten meni kalja vääräänkurkkuun, tuli viereinen mies humalaan ja lopuksi muuten alkoi vapina ja heikkous vapisuttaan polvia. Huh, Huh, Huh. Menimme epämääräisen tunteen vallassa nukkumaan. Aamu koitti, niin Pertsa lähti selvittämään asiaa respaan, jossa tytöt naureskellen selvittivät, että selviäisimme vierailusta vain yhden hengen yön taksalla, ilmeisesti siksi, että olimmehan me ikäänkuin myös "lääkäreitä", sillä nauru pidentää ikää ja kyllä heille se sitten maittoikin, kuten myös meille myöhemmin. Ja Visa ulahti ekan kerran.

Matkasuunnitelma

Kaikkien kommervenkien jälkeen teimme taas päivittäisen matkasuunnitelman, kohti Alpeja. Ilma oli kuulas ja sadekin oli lakannut ja luonto tuoksui hyvälle. Ajoimme johti Memmingenin kaupunkia ja levähdyspaikalla katselimme pyöriemme renkaiden. Jo koti-Suomessa oi mielessä välähtänyt ajatus renkaiden hommaamisesta reissun aikana. Kulutuspinnaa oli enää jäljellä vajaa 1 mm kummallakin, joten renkaat oli hankittava. Emme tienneet Itävallan, emmekä Sveitsin hintatasoa, joten Saksassahan kaikki on halpaa ja sitten vaan rengaskauppa etsimään. Ajelimme kaupungissa muutamia kortteleita ympäri koko ajan silmä tarkkana, olisiko tuo rengaskauppa vai tuo seuraava? Hetken pyöriityämme osuimme juuri kaupan eteen ja ei muuta kuin rengaskaupoille.

Kysyimme Metzelerin renkaiden kumman-

Uskonnollisuus leimaa seutua, täällä ihminen tuntee itsensä aika pieneksi.

kin pyöriin, mutta onni ei ollut kohdalla. Vain toinen sai Metzelerit ja toinen joutui tyytymään Michelinieihin. Olisi taas kannattanut kysyä, onko renkaat saman hintaisia, sillä Metzelerit joita ensin kysyttiin olivat kolme kertaa halvempat kuin Misukat. Ja taas Visa vinkui.

Stroh-maa - eka kertaa

Kaiken näköiset hässäkät sekoittivat hyvin tehtyjä matkasuunnitelmiamme, kuten shillingin kurssin oikea laskeminen. Money-guide näytti erehdyksessä kolminkertaista kurssia. Bensa maksoi melkein 10 valuuttayksikköä litra. Vaikutti kalliilta ja pahanmakuiselta, joten läpiajoa vaan.

Lumihuippuiset vuoret antoivat uljaan näyn, kuumassa ja aurinkoisessa ilmassa.

Lähes Euroopan katolla.

Tätä tänä päivänä oli lähde hakemaan. Lomasää oli mitä parhain ja soitto Suomeen kertoi siellä vettä tulevan tasaisesti. Hip, hop.

Tällä syrjällä siirtyminen Lichtenstein'iin tapahtui tosi nopeasti. Postimerkkivaltio sopi pysähdyspaikaksi hyvin. Täällä kulki tosi hienoja autoja jatkuvasti, moottorit niissä olivat lähes poikkeuksetta 16-20-24 venttiilisiä, yli 2 litraisia versioita. Kaikkia Luxusmalleja ajoi ohi; Ferrareita, Porcheja, Mersedeksiä, Audeja, Lamborghineja, Citroeneja ja japskeja.

Pysähdyksestä tulikin yöpyminen ja vietimme illan Vaduzin kaupungissa. Illan aikana kiertelimme pienessä keskustassa ja katselimme ostospaikkoja. Paikallisissa matkamüstemyymälässä oli myyjänä suomalaisistytty.

Ylempänä vuorenrinteellä oli Vaduzin linna ja ajoimme kiemurtelevaa kyläpolkua pitkin ylös ja suomalaisella jäärapäisyydellä tutustuimme paikkaan. Kyltitys, jota emme tietyistä syistä ymmärtäneet, saattoi kieltää pysäköinnin ja jalkautumisen ja kiertämisen. Ehkä.

Pikku-Heidin maa

Aamuaurinko kultasi lumihuippuiset vuoret ja ilma oli edelleenkin mitä parhain. Pakkasimme varusteemme ja taas teimme reittisuunnitelman, Alpeille. Kiemurtelevia teitä, kristallinkirkkaita vesipuroja, lunta ja uskomattoman upeita maisemia. Matkanteiko maittoja ja oli ihmeellistä havaita ihmisten myötämielinen suhtautuminen turisteihin pysähdyspaikoissa. Monet naurut sai nau-

Matkamotoristin unelmaa.

raa, kun kielitaito joutui oikein koetukselle. Hintataso oli ilmeisesti täällä huimaava, mutta verrattuna Suomen hintoihin taso oli sama, sillä kahvikupillinen, viineri ja juomapullollinen maksoi noin 6 SFr. Kipusimme yhä korkeammalle ja kartta-arvojen mukaan viereiset huiput ylsivät liki 3000 m:n korkeuteen, joten tiekin kulki aika ylhäällä.

Kipuaminen kumpareen päälle ja silmitely huipulla oli upeaa. Miten pieniltä näyttivätään henkilöautot alhaalla vuoristotiellä, muurahaiset. Ylhäällä ilma oli selvästi viileämpää, muttei se haitannut, ei ainakaan tullut kylmä, siitä piti huolen jatkua kimurantti tie. Koko ajan sai ja piti tehdä töitä ajamisessa.

Illalla saavuimme St Moritz'iin ja päätimme jäädä yöpymään. Kuuluisuuksia vili-

sevässä kylässä oli nyt sitten pari kahjoa lisää. Kuten ymmärrettyä me tunsimme lähes kaikki, mutteivät he tunteneet meitä, ainakaan heti ensimmäisenä päivänä. Toinen päivä olikin jo eri juttu.

St Moritz Dorf ja St Moritz Bad muodostivat idyllisen keskuksen huippujen välissä ja maisemat olivat joka suuntaan upeat. Vuoristohisseillä pääsi usealle eri huipulle, joista korkeimmalle kohosi Gorvatsch'n huippu 3100 m:n korkeudella. Sinne pääsi hissillä aina 3000 m:n korkeuteen, jossa oli idyllinen vuoristokahvila. Uskonnollisuus ja vuoristokävely olivat eniten ulospäin huomattavissa.

Vietimme erittäin rattoisan illan kiertelemällä paikan kuppiloissa ja etsimällä tositarkoituksella "humppapupia", paikkaa joka ei ollut alkuasukkaille hetituttu. "Do

Tänne nousitiin 23 kurvin kautta yli 1000 metriä. Täällä ollaan 2750 metriä merenpintaa korkeammalla.

you know where is a humppapupi"... ja sillälaila suomipoika avasi maailmankieltä hakiessaan "niskoteekkia". "Bitte, können Sie sagen wo liegt eine Humppapupi???"

Riemukas kierroksemme päättyi aikanaan niinkuin kellon vetokin. Kellonvedon loppumisen sai tuta myös kotimaassa muutama motoristiystävä. Keskellä yötä pirahti puhelimet, vaikkakin luulimme kellon olevan vasta 23 aikaan. Eipä ollut halpaa soitella Suomeen, väärä numerokin maksoi 48 FIM/laaki. No, pari päivää vierähti ihan tässä "ihanassa" paikassa ja matkamuistoja kerättiin melkoisesti.

Stroh'ssa toisen kerran

Nyt olikin jo matkasuunnitelman tekemi-

nen vaikeampaa. Kotiin ei ollut kiire ja olimme Alpeilla, joskus keväällä oli posti tuonut SMC:n kalenterin ja siinähan oli eri maiden kokoontumisajoja ja koska se oli mukana niin esiin vaan ja lukemaan. Ei näyttänyt olevan yhtään sopivaa lähellä näihin aikoihin, mutta muistissa oli TF:n lehdestä ilmoitus, että Enduroclub Losenstein järjestää Losensteinissa kokoontumisen juuri seuraavana viikonloppuna eli ei ollut loppujen lopuksi vaikeaa tämän päiväinenkään matkasuunnitelma. Siis sinne.

Kartat käännettiin uuteen uskoon ja aloimme taivalluksen Alppien poikkisuuntaan. Se oli upeaa eikä sitä oikein pysty sanoin kuvaamaan. Vaikka tekee virheen kartanluvussa, niin saattaa olla vieläkin upeampaa maisemaa edessä. Kokemuksesta tiedämme, koska meille kävi niin, emmekä olleet

Endurotreffen Losenstein ja paikallisia "enduropyöriä".

yhtään pahoillamme. Kaunertalin vuoristotie nousi 1780 metristä aina 2750 metriin asti. Kauneimpia vuoristoteitä mitä löytyy. Tie päättyy ylös hiihtokeskukseen, jossa käydessämme väki harrasti "painovoimaurheilua" ja leijojen lennätyksiä. Ylös huipulle ajaessa oli erikoisinta se, että tienpinta oli täysin sula, mutta tien rinteeseen puolella oli yli 2 metriä lunta. Paikallinen nuoriso, joka kävi laskettelemassa keskuksessa saapui sinne lähes poikkeuksetta erimerkkisillä enduropyörillä. Näin harrastukset kohtasivat sieläläkin. Näin hukkasimme muutaman tunnin päivästä, mutta emme vielä ole pahoillamme tekemästämme töppäyksestä.

Alkuillasta saavuimme Bishofhoffeniin ja etsiessämme majoituspaikkaa hotellista kuulimme portierilta, että täällä tunnettiin joku suomalainen. Nimi, joka hän hyvin

muisti oli Nikanen. Meille se oli aluksi outo, mutta hetken mietittyämme päätelimme ettei kyseessä ollutkaan meille tuttu "Timppa", vaan tyyppi yksinkertaisesti tarkoitti Mattia. Meidän kaikkien omaa Nykäsen Mattia, joten kippis vaan.

Kerrottuamme tietävämmä saman miehen, meille löytyi heti huone. Kamat sisään ja vaatteiden vaihto, sekä nopeasti alas "nikaselle", ettei totuus unohdu. Kaikenlaiset alkukantaiset ruokailutottumukset ja tavat kun pitää kokeilla, niin täytyihän täälläkin kokea jotain alkukantaista ja me tilasimme hyvinkin omaperäiseltä kuulostavan aterian Quatro Staqioni. Olimme kuulleet puhuttavan siitä ennenkin ja kehuttavan sitä. Mikä ettei, ainahan se on hyvää ja alkukantaista tuo ruoka, nimittäin pizza.

Endurotreffen Losenstein

Saavuimme paikalle kello 17 aikaan, eikä paikalla ollut vielä kuin muutama vieras. Meidän "reisenenduroomme" K100 LT ja FJ 1200 herättivät isännässä hilpeyttä ja kuuluttuaan meidän olevan Suomesta saimme oikein ystävällisen vastaanoton.

Vähän ihmetellen katselimme touhua. Me joutuisimme yöpymään teltassa ja mahdolliset ostokset joutuisimme ehkä maksamaan käteisellä? Puistatti oikein, kuten Lumbergin vaaria aikanaan. "Voi moottoripyöräily mihin olet menossa???" No ei auttanut valittaa ja pakaasien kätköistä teltta esiin ja pystyy. Vaikkakin oli eka kerta tällä reissulla kun telttaa tarvittiin, niin pystytys sujui nopeasti. Paikka valittiin läheltä viihdeteltua, missä eri orkesterit paukuttivat musiikkia iltaan ja yöhön ja missä sijaitti baari hanoineen ja hyllyineen.

Istuessamme tuoppeinemme ilta-aurin-gossa ja nauttiessamme kaikista ympäristötekijöistä katse kiinnittyi rinnettä nousevaan pyörään ja sen kanteeseen. Näimmekö oikein, oliko sen kyljessä "maailman kauden siniristilippu", oli. Siis lisää suomalaisia.

Kokoontumisajo sujui leppoisasti ja trial-kilpailu tai oikeammin taitavuusajokilpailu trial-pyörällä keräsi satoja katsojia. Erittäin vaativalla radalla Pete teki päivän komeimman "lipan". Hauskaa oli ilmeistä päätellen niin radalla kuin radan reunallakin.

Trial-kisan lisäksi oli mahdollisuus ajella hieno vuoristolenkki, kukin omilla pyörillään. Lenkin aikana nähtiin läheltä kotka liihottelemassa. Vuoristotiellä kovaa ajaminen oli lähes mahdotonta. Valmistauduttaessa viimeisen kokkaripäivän iltaan löhöilimme nurmikolla ja annoimme auringon hivellä itseämme kokovartalolle. Nahka muuttui pikku hiljaa punertavaksi ja 28 C lämpö lisäsi haihtuvuutta. Pertsan "rokkikoneesta" soi ilmoille "Elämän valttikortit", aurinko paistoi ja kalja maittoi. Iltajuhla palkintojenjakotilaisuuksineen olikin sitten upea. Jo lähtiessämme olimme himoinneet jotain palkinnoista, mutta kaiken kruunasi se, että saimme kolme erilaista pystiä. Yksi per äijä ja vielä yksi kerholle. Ilta meillä vierähtikin sitten rattoisasti ja päättäjais-tanssijaisissa sai sitten liikettä niin suomalais-, jugoslavalais-, itävaltalais-, saksalais- ja ranskalaisjalkakin.

Stroh

Poislähtöpäivän aamuna teltan pakkaus sujuikin yllättävän nopeasti ja aamupalan jälkeen olimmekin valmiina lähtemään tielle. Varhainen lähtö tuntui kuitenkin väsymyksenä vielä ensimmäisellä levähdyspaikallakin. Kolmen päivän löhöily ja vain 10 kilometrin ajo oli vienyt terävimmän ajovireen pois, ehkä myös tietoisuus kotimatkan alkamisesta vaikutti asiaan.

Levähdyspaikalla eli huoltoasemalla täydensimme matkamuistokokoelmamme sillä

Päivän komeimmat kaadot.

Pyörä keskellä lankkua — kieli suuta.

kaikkein tärkeimmällä, eli esanssirommilla, jossa tehoa on saman verran kuin jossain maassa nopeusrajoituskylteissä ilmoitetaan suurimmaksi sallituksi ajonopeudeksi. yllättäen Peten pyörä ei enää tankkauksen jälkeen käynnistynytäkään. Vika löytyi akusta, josta vesi oli päässyt vähenemään niin paljon, että litran vesipullo holahti vaikeuksitta sisään. Ja kyllä oli Pertsalla hauskaa. Keula kohti kotia ja menoksi.

Vihdoinkin hotelli

697 km oli jo ajettu ja iltapäivä rupesi olemaan mielestämme riittävän pitkällä kun käänsimme pyörämme jälleen kerran Saksan suurimman kaupungin sisäänajoon (=Ausfahrt). 100 m ja siinäähän oli jälleen hotelli ja sehän sopi meille erittäin hyvin. Huipputunne päästä kunnon suihkuun ja syödä kunnolla. Kyllä mielestämme Saksa on ihmeellinen paikka, käänsimme TV:n päälle ja katso jopa edesmenneen suosikkisarjan keulakuva JR puhui sujuvaa saksaa, paholainen sentään. Ja kyllähän puhtaiden

lakanoiden väliin sopivaan viileyteen oli kiva köllähtää, toivottelimme hyvät yöt, mutta emme kuulleet toistemme krooh...

Rahat loppu, kortti ei kelpaa

Lähdimme jatkamaan matkaa kohti kotia ilman erikoisempaa matkasuunnitelmaa. Olisi ilmeisesti pitänyt valita jokin maantie, mutta ajattelimme pääsevämme etenemään nopeammin baanaa pitkin. Miksi maantiele? No, siellä olisi ollut kuitenkin joku pankki, sillä kun molemmat kurkisti lompkinsa pohjalle ei ollut kuin muutama hassu kolikko paikallista rahaa. Yritimme kaikin keinoin tankata asemalla Visa-kortilla, mutta asema ei huolinut korttia maksuvälineeksi, joten jouduimme tilanteeseen, joka oli ratkaistava diplomaattisesti. Tarjosimme maksuvälineeksi Dkr:ja ja ne kelpasivat. Bensat riitti Hampuriin asti, jossa jälleen poikkesimme ystävien luokse. Viimeisetkin Suomen valuutat vaihtuivat Dmk:aan paikallisessa pankissa ja kotimatka saattoi jatkua turvallisina mielin.

Vettä, vettä ja aina vettä

Paluumatkalla pysähdyimme samaan hotelliin Tanskassa kuin mennessäkin ja palvelu oli vieläkin parempaa kuin oli ollut kaksi viikkoa aiemmin.

Seuraava aamu alkoi harmaana ja pirskoi vesiusvaa ikkunaan. Varsinainen sade antoi odotuttaa itseään, mutta usva riitti kastelemaan varusteet läpimäriksi. Hampurista ostetut Goretex-saappaat pitivät vettä niin sisässään, kuin ulkonakin. Housunlahkeita myöten vesi virtasi sisään saappaaseen ja ulkopuolinen vesi kasteli pintanahan. Pertsä kiroili, kun ei laittanut lähtiessään sadeasua ylle. Vettä tuli kaatamalla eikä mitään suojaa ollut ennenkuin olimme lähellä Köpistä. Yhden sillan alla sitten Pertsakin pysähtyi ja

kiskoi sadeasun jo läpimärkien nahkojen päälle. Kaikki vehkeet oli märkinä, oli sadeasua tai ei; saappaat, käsineet, nahkat, sadeasut sisäpinnasta, kaikki huolimatta Goretex-kalvoista niissä. Vettä riitti ja 408 tuskan täyttämän kilometrin jälkeen koko helvetti sai luvan loppua. Olimme ajaneet sateessa 8 tuntia, aikaan kuului myös odotus Ruotsin lautalle ja Ruotsin puolella tullissa olo. Ja vettä tuli.

Lompsimme märkinä kuin sammakot hotellin "respaan" ja esitimme asiamme. Onneksi hotellista löytyi lämpökaappi, jossa saatoimme kuivatella yön yli ajovarusteitamme. Olipa aamulla kiva lähteä ajalemaan taas kotia kohti, kun oli kuivat ja lämpöiset ajovarusteet. Säätä ei lupailut enää sadetta.

Hur går det?

Mycket bra ja niin me päätimme lähteä reissumme viimeiselle osuudelle. Jätimme taaksemme Husqvarnan ja eturengas tukevasti Tukholmaa kohti. Voimakas sivutuuli puhalteli ja heilutteli aina välillä pyöriämme. Pyöriä, jotka loistavan pakkaustaidon myötä enempi muistuttivat kuormakameleita, kuin moottoripyöriä. Sivulaukujen päällä roikkui makuupussia ja telttapatjaa, satulan päällä telttä ja sivulaukut pullistelivat turvonneita vaatteita, siellä täällä pilkisti metallipintoja, milloin isompia, milloin pienempiä. Matkamuistot oli pakattuina puseron sisään, housujen sisään jne...

Kan Ni växla biljetter

Meillä oli liput aamulaivaan, mutta ehdimme satamaan jo illalla ja yölaivalle teki mieli. Ei muuta kuin lipputoimistoon säheltämään ja lippuja vaihtamaan ja onnistuimme mehan me, tietysti mikään ei ole niin viisas kuin motoristi, ei edes insinööri, varsinkaan se. No niin, me sitten pakkasimme pyörämme laivaan ja aloitimme viimeisen koettelemusten yön. Yön, jonka aikana tapahtui paljon ja ei mitään. Lähetämme tässä terveiset Rauman suuntaan. Aamun valjetessa kävi ilmi, että olimme enemmän kuin väsyneitä. Varhaisille tunneille vietetyt hetket "humpapupissa" olivat imeneet lähes kaikki voimat ja väristen kuin haavanlehdet me nyt seisomme uljaina pyöriemme vieressä autokannella. Oli mairinnousun aika. Ajoimme tietysti tullin läpi vihreää linjaa pitkin, eihän meillä ollut mitään tullattavaa. Visalaskuja ostoksista ja hotelliyöpymisistä vähän yli kymppitonni / äijä, puolittain sulanut suklaalevy, pari askia Sisua. Enää ei ollut pennejä, ei ollut pilettejä, oli vain passit ja niitäkin kysyttiin vain kerran reissun aikana.

Piirteli Pertsä ja Pete

P.S. Viime numerossa oli vuosikokouksen pöytäkirjassa maininta jostain itävaltalaisen Honda-kauppiaan palkinnosta. Se ilmeisesti tarkoittaa tätä meidän reissun pystiä, joka on annettu MP 69:lle. Siis Enduroclub Losensteinin järjestämästä Motorradteffen Losenstein -91 pystistä.

£ Myydään \$

- Suzuki 650 GR vm. -85. Ajettu 40000 km. Lisävarusteina mm. pleksi, Krauserin sivulaukut, tarakka, tankkilaukku, yms.
- Myydään halvalla.
- Yhteystiedot : Petteri Tamminen, puh k. 979 - 531 174 ja t. 949 - 378 353.

69 SHOP

KERHON PYÖRÄMERKKI

Merkki on tehty tummasta messingistä sekä varustettu kahdella kiinnitysruuvilla muttereineen. Pinta on kiillotettu. Merkin korkeus on 56 mm ja leveys 54 mm.

MERKIN SÄÄNNÖT

- * Merkin hankkiminen edellyttää kahden vuoden jäsenyyttä.
- * Merkki on jäsenkohtainen ja jäsenen nimi kaiverretaan merkkiin kerhon toimesta, ts. merkkiä ei saa ilman nimeä.
- * Merkki on tarkoitettu pyörään kiinnitettäväksi.
- * Merkin hinta tulee maksaa kerhon tilille etukäteen.

MERKIN HINTA KAIVERUKSINEEN 110,-

NÄIN TILAA OMAN PYÖRÄMERKKISI

Maksa summa kerhon postisiirtotilille 1427 226; merkitse maksun saajaksi Moottoripyöräkerho 69 r.y. c/o Matti Korhonen Kurkimäentie 23 C 14 00940 HELSINKI. Merkitse tiedonanto-osaan tunnus "PYÖRÄMERKKI", liittymisvuotesi ja nimesi (=kaiverrus) SELVÄSTI. Huomioi myös, että merkitset maksajan tietoihin selkeästi nimesi ja osoitteesi, niin merkki löytää luoksesi nopeammin.

KOSKA MERKIT KAIVERRETAAN USEAMPI KERRALLAAN, VOIT JOUTUA ODOTTELEMAAN MERKKIÄSI, MUTTA SE TULEE VARMASTI!

69 SHOP / Mototrip Sunnanvik puhelin 90-298 6432
Arto Kerhokauppias kotiin 90-296 3232

Veteraani haikailoo entisiä aikoja tuvassaan ja kuuntelee et mikähä pyörä se raitilla männöö. Piirros Peko.

On the road again

Eräänä kauniina kesäiltapäivänä, toimitossa istuessani, muistelin aikoja lähes kolmevuosikymmentä taaksepäin. Muistan, että silloinkin oli kesä kuumimmillaan, aurinko porotti kirkaalta taivaalta ja pääskysket lensivät pieninä pisteinä sinessä. Seisoin silloin rautatieaseman laiturilla parhaimpien kaverien kanssa. Kaikkien katseet olivat nauhittuneet lähestyvään junaan, joka jo hiljensi vauhtia pysähtyäkseen. Kun juna vihdoin pysähtyi, ryntäsimme koko sakkii toiseksi viimeisen vaunun luo ja siellä se oli, pitkän uurastuksen tulos. Se oli puulaatikossa ja näytti hirveän suurelta. Nostimme poikien kanssa laatikon nopeasti vaunusta ja panimme sen samantien kuorma-auton lavalle. Pojat hyppäsivät lavalle ja minä rattiin.

Varovasti, ehkä turhankin varovasti, ajoin auton meille kotiin.

Heti perille päästyämme nostimme laatikon autonlavalta ja keräänyimme sen ympärille, tuijotimme sitä pitkän aikaa ja olimme tehneet sitä kauankin, ellei veljeni olisi työntänyt minulle sorkkarautaa käteen. Sitten aloin vapisevin käsin avaamaan laatikkoa, pojat olivat aivan hiljaa. Kun vihdoin sain kannen auki, alkoi poikien keskuudessa kova supina ja huokailu, silmäni laajenivat ja suuni kaartui ylpeään hymyyn. Siinä se oli, viikkojen, kuukausien puheena aihe, se oli tummanvihreä, istuin oli iso, moottori uuden kiiltävä, valtava etulyhty, pieni "takajoppari", se loi todella kaunis. Purimme laatikon kokonaan sen ympäriltä

ja rupesimme tutkimaan sitä. Ylpeänä rupesin selostamaan pojille, että kone oli 350 kuutioinen ja yks'pyttyinen, sekä nelitahtinen ja se totteli nimeä ARIEL.

Alkutututtelujen jälkeen, kun rupesin sillä ajelemaan, niin kyydissä olijoita ja "tyypittäjiä" kyllä löytyi. Ne kolme vuotta, jotka ajoin tällä pyörällä, olivat todella mieleen painuvia, hauskoja vuosia.

Siinä toimistossa istuessani rupesin miettimään, että vieläköhän pysyisin konepyörän ohjaimissa. Eipä silti kyllähän minä moottoripyörällä viime kesinä olin ajanut, onhan pojillani neljättä kesää moottoripyörät, mutta se ajo oli pääasiassa rajoittunut pihapiiriin. Muuta nyt rupesi mielessäni kytämään ajatus vähän pitemmästä matkasta. Eihän siinä olisi muuta kuin heittäis eukon takajopparille ja "haiveille" kilometrejä niemlemään, niinkuin pojat sen sanoisi. Kaippa sitä meikäläinen nyt tuollasen muutaman sadan kilometrin reissun sietää, kun pojatkin ajelevat reissuillaan usean sadan kilometrin päivämatoja. Niin no, ovathan he kylläkin vähän nuorempia, keveämpiä ja parempi kuntoisia kuin minä, mutta kuitenkin. Jaa, mutta hetkinen, mitäs minä tuossa äsken sanoin, heittää eukko takajopparille, no niin siihenpä se tietenkin tyssäsi koko touhu. Vaimoni varmaan kuolisi nauruun, jos menisin ehdottamaan tuollaista. Taitaa olla paras, kun unohtaa koko jutun. Enpä tiedä, jospa sittenkin ottaisi asian puheeksi, noin vaivihkaa, kuolkoot nauruun eli ei. Olisihan se mukava koittaa onko siinä poikien paljon puhumassa vapauden tunteessa mitään perää. Ja kyllä varmasti on, mitä muistelee omaa nuoruuttaan.

Kellon tullessa neljä, vaimoni tuli hakemaan minua töistä ja olin päättänyt ottaa asian puheeksi kotimatalla. Matkalla kotiinkin kerkesi vaimoni kysymään, että mitäs nyt on hampaan kolossa, kun olen niin mieteliäs. Ei auttanut muu kuin ruveta selosta-

maan, mitä olin suunnitellut. Olin täysin puulla päähän lyötynä, vaimo ei nauranut vaan innostui asiasta kovasti ja ehdotti, että voitaisiin käydä katsomassa ensi viikonloppuna hänen äitiään. Voi pojat, näin jo mielessäni anopin ilmeen, kun päräytämme pihaan moottoripyörällä.

Illalla otimme vaimoni kanssa suunnitelmamme puheeksi poikien kanssa. Aluksi pojat vähän naureskelivat, mutta olivat sitten juonessa mukana ja olihan vanhempi poika tällaista monta kertaa ehdottanutkin. No, se ilta kului nopeasti, matkaa suunniteltaessa ja poikien ohjeita kuunnellessa. Niin päätettiin ruveta valmistelemaan reissua.

Sovittiin niin, että jos ilma olisi ensi viikonloppuna kaunis niin reissu tehtäisiin. Ilman täytyi olla lämmin, sillä eihän minulla ja vaimollani ollut hyviä ajovarusteita ja kun matkakin oli yli sata kilometriä niin aikaa-kin täytyi varata. Sovimme sillälaila, että pojat tulisivat autolla perässä ja ajaisivat pyörän sitten takaisin. Päätimme ottaa vanhemman pojan pyörän, koska se oli isompi ja näin kestäisi paremmin kaksi raavasta ihmistä. Eipä siinä paljon muuta suunniteltavaa ollut kuin kypärät, ajosaappaat ja hanskat saatiin pojilta, niinpä vaimoni soitti anopille tulostamme.

Vihdoinkin tämä viikonloppu koitti, ilma oli mitä parhain, oli todella helle. Eipä muut kuin aamukahvien jälkeen päätettiin sitten startata. Pojat antoivat viimeiset ohjeet ja varoitukset, sanoivat että autoilijoita saatte varoa, sillä te olette nyt prätäkällä matkassa.

Eipä muuta kuin minä starttasin koneen käyntiin ja vaimo kipusi selkäni taakse ja sitten vain matkaan. Lähtö oli varmaan näkemisen arvoista, pyörä kallisteli puolelta toiselle ja vaimoni puristi otetta minusta, onneksi, sillä kun sain pyörän kulkemaan vakaasti niin taisin kääntää kaasua vähän turhan raisusti, sillä silloin mentiin niin sanotusti "keulimalla", eli etupyörä oli noin

metrin korkeudella maasta, näin mentiin lähes sata metriä, mutta onneksi ei menty ympäri. Pojat sanoivat sitten jälkepäin, että hekään eivät osaa noin kauniisti "keulittaa", toivottavasti en minäkään enää koskaan. Pikku hiljaa rupesin saamaan tuntu-maa pyörään ja vaimokin uskalsi hellittää otettaan. Siinä matka rupesi sitten taittamaan mukavasti, rauhallisesti ajellen ja maisemia katsellen, tämä on elämää ajatellen, tässä jos missään tuntee olevan oma itsensä, on vain minä, tie ja pyörä niin ja tietenkin vaimo, joka oli jo täysin vapautunut.

Sitten meni bensat varalle ja täytyi käydä huoltoasemalla tankilla. Olisitpa nähneet bensapojan ja baarineidin naamat, kun otimme kypärät päästä. Minun täytyi sanoa pojalle kaksi kertaa, että tankki täyteen ennenkuin hän heräsi. Sitten, kun poika oli saanut bensat tankkiin ja me olimme juoneet kahvit niin lähdimme taas tien päälle. Oli todella mukavan tuntuista, kun jokainen moottoripyöräilijä, jopa MP-poliisikin, tervehtivät meitä iloisesti kättä heilauttaen. Se loi mah-

tavan me-hengen päälle, tällaista ei voisi ikinä kuvitella autoilijoiden kesken.

Pian saavuummekin anoppilaan ja pojat olivatkin jo ehtineet sinne. Sanoivat ohittaneensa jonkun pariskunnan, jotka olivat madelleet samaan suuntaan kuin he.

Anoppi suuttui kovasti, kun oli kuullut pojilta millä me tulemme, oli sanonut, että kaikkea hullua sitä aikuiset ihmiset tekevät-kään. Mutta kyllä hänkin siitä pikkuhiljaa leppyi, kun vaimoni selosti kuinka mukavaa se oli ollut.

Illalla sitten lähdimme takaisin kotia kohti, pojat pyörällä, minä ja vaimo autolla. Kotiin päästyämme keskustelimme poikien kanssa tästä reissusta. nyt tulini itse huomanneeksi kuinka törkeästi toiset autoilijat suhtautuvat moottoripyörään, ne olivat todella vaarallisia toisten autoilijoiden ohitukset ja sivuteitä sai aina pelätä koska sieltä pamahtaa auto eteen. Kyllä on autoilijoilla paljon oppimista.

Yhteistuumin päätimme vaimoni kanssa, että joskus tehdään toinenkin reissu, ehkä ensi kesänä, omalla pyörällä.

NorCom

£ Myydään \$

- Nahkapuku, sini-puna-valk. Tikkivuorella.
- Koko 185 cm, nion 85 kg.
- Vain yhden kesän käytetty.
- Diadora-saappaat, no 45.
- Yhteishintaan 1600,-
- Soita R. Honkanen t. 90 - 830 82276
k. 90 - 351 3046

ROTTAX - UUTUDET

NYT
KUNNON ÖLJYVÄTI
PYÖRKÄSI AIIIE
DRITIT JAMAT YMT
MYÖS JARSEIHIN (SYKSYLLÄ)
10-T TONKIMALLI 10 L

QUICK-SOUND NESTE
MAHDOLLISTAA POKAUTUKSEN
JA KAMPAKSELIN KIIHLOITUKSEN
AJASSIISI!
TILATSESSASI TÄTÄ MUUSTA
MYÖS ÖLJYVÄTI TARJOUK-
SEMME

LIVE TO RIDE - JACKET
KETJUPESTY KODI 56-62
YMPÄRI-VUOTILEN AJOON
JA VAPPUHEIKEN
ET TARVITEE MUUTA
KÄYTTÖSUOSITUS "S"-10"
(KÄYTTÖSUOSITUS SUE)
HD-MIEHILLE TAKKUISSA
KIINTEAT PULLONAVANJAT
SILÄVUORUISIA RUMKAATTI
OKSEHNUSTIÄ KOUKURITA
MADE IN USA, YEAH

R8X
SWEDEN

20-15

- BMW R12, vm -38, tilavuus 750 cm.
- Sivuvaunullinen.
- Hintapyynti 18.000 mk.
- Martti Eerikäinen Puh. k. 90 - 382 343
tai 949 - 455 609

Aurinkoa ja lämpöä ja ihan vaan perheiden kesken

Irtokiviä ja hevosia, paitoja sekä magiaa

Monenlaisia olivat jutut, joita siitä kerrottiin. Muisteltiin aiempia, luvattiin tulla uudestaan ja kehuttiin mukavaksi tapahtumaksi. Ensin alkuun kerholehdessä tapahtuma oli vain nimenä muiden joukossa. Ei ollut järjestäjistä tietoa, ei myöskään ajankohdasta. Sitten kerholehdessä oli päiväys ja järjestäjän yhteystiedot ja vihdoinkin kolmannessa lehdessä oli jo paikkakin tiedossa.

Irtokiviä ja hevosia

Puhelinnumeron suunta antoi viitteitä Tampereen suuntaan ja varsinainen ilmoitus

kertoi tietöistä. Siis pirkanmaalainen tapahtuma eli ensin asfalttitietä sopiva pätkä ja sitten loppu soraa ja hiekkaa. Ilmoitus piti paikkansa oli tietöitä, oli kuulemma ollut jo pidemmän aikaa. Mistä siis oli kysymys? Perheralli Perttulassa, Kämmenniemen maisemissa Teiskossa, tapahtuma lasten ehdoilla ja sitähan se olikin.

Perheralli

Tapahtuman tausta-ajatuksenahan on järjestää tapahtuma koko perheelle. Tapahtuma, jossa tärkein tapahtuu yhdessäolon, leikin

Kun taikuri esiintyi, kävi Päivi maalaamassa hänelle paidan.

ja kaiken muun pikkuihmisten mielenkiinnon tavoin. Ulkopuoliset puitteet tai niiden vaatimattomuus ei rajoita, eikä saakaan rajoittaa kaikkea tapahtuvaa. Riittää kunhan löytyy tarpeeksi tilaa peuhata, juosta ja tarvittaessa saa pitää ääntäkin. Ja tärkeintä on se, ettei koko aikaa tarvitse kieltää, ei edes aina ole tarpeellista huomautella asioista. Lapset keksivät kyllä kaikenlaisia erilaisia leikkejä ja pelejä itse. Yhdessäoloa, tapaisuuksia uusien ehkä vieraidenkin perheiden kanssa. Vanhempia yhdistää sama harrastus, lapset, ikä ja leikit.

Perusrunko

Piirtäminen, värittäminen ja luovuus on meissä kaikissa sisällä. Toisilla se pulppuaa ulos ja toisiltakin se onnistuu kun vähän avustetaan. "Perinteinen" paitojen maalaus

on mukavaa puuhata niin katsella kuin varmasti tehdäkin. Ainakin tämän vuotisessa tapahtumassa syntyi monenlaisia uusia tyynejä ja paidat värjäytyivät mitä moninaisemmin. Vaatetustaiteilijoiden työvälineiden keksimisessä ei ainakaan puuttanut luovuutta. Ensin käytettiin päätä, ei tosin maalaamiseen, vaan välineistön keksimiseen. Käytettiin pensseliä, sutia, keppiä, tikkua, kättä, jalkaa, kuka mitäkin. ja tuotto oli mitä moninaisinta kun jokainen maalaaja sai aivan vapaasti luoda omia tuotteitaan. Värien kirjo koristi kaikkien paitojen rintamuksia.

Kuten jokainen rallinjärjestäjä tietää, vaikeaa on tehdä ohjelmaa tai edes runkoa tapahtumille. Mutta lasten tapahtumaan voidaan helpollakin saada runko. Ne, jotka ovat aiemmin käyneet odottavat jännittyneinä kaikkea tapahtuvaa ja ne, jotka eivät ole aiemmin olleet mukana antautuvat rien-

Ihan oikea taikuri narutempuineen toon mukaan hetken katseltuaan.

Magiaa

Onnistuneiden yhteensattumien summana tämänvuotisessa tapahtumassa oli mukana jopa ihan oikea "taikuri". Ja koska sää oli tapahtuman ajan mitä parhain, niin taikuri Timo Aaltonen esiintyikin ulkona innostuneen yleisön edessä. Siinä riitti hämmästelmistä niin pienemmille kuin isoimmillekin kun taikuri katkoi narua, hävitti ja löysi liinoja mitä merkellisimmin, kätki palloja aina eri mukien alle kuin missä niitä odotti olevan, pudotteli mukeja toisten läpi ja mitä kaikkea niitä olikaan. Pelikortit olivat avustajan taskussa, mutta kyllä taikuri osasi nekin korit oikein sanoa. Esityksen lomassa taikuri kertoili magia historiaa, joka kiin-

nosti ainakin vanhempaa väestöä.

Lämmintä ja vielä lämpimämpää

Ulkoisesti tapahtumassa oli mitä parhain heinäkuinen sää, aurinko jaksoi paistaa ja sisäisesti tapahtumassa oli lämpöä kun kun muurinpohjalättyjä paistettiin sulassa so- vussa. Ja ellei ilman lämpöä ollut riittävästi niin paikalla olleet "saunamajurit" pitivät huolen siitä, että ainakin saunassa lämpöä riitti ja lisälämpöä sai.

Välipalapist

Ja jos kiivaassa touhussa yllätti jano tai pienen purtavien tarve niin pientä välipalaa oli katettuna ilmoittautumispisteessä. Samassa paikassa oli myös kartta, jossa oli ympyröitynä paikat, joista rallin osanottajat olit paikalle tulleet. Kaikenkaikkiaan karttaan tuli parisenkymmentä ympyrää, eli paikkakunnat joista lähes kuusikymmentä osallistujaa tapahtumapaikalle oli saapunut.

Nukku-Matti aikaan

Päivän riennot kun kuluttivat pikkuihmisten energian ja Nukku-Matti heitti uni-hiekat silmille ja unen kaukomaille matkasi ajatukset, niin jäi vanhemmille aikaan keskenäiseen yhdessäoloon. Samalla paikalla, missä aiemmin oli paistettu muurinpohjalättyjä syötiin illalla monia herkullisia vihannessalaattiruokia, kunhan ne ensin oli käristetty hiilloksella.

Tapahtuman kulusta virisi keskusteluja, samoin kuin muistakin maailmanpolttavista asioista. Muihin "kokkareisiin" verrattuna täällä ei tarvinnut käyttää pyöriä ylikierroksilla ja kaikessa rauhassa onnistui yöpymiset.

Kotia kohti

Aamulla sai nukkua pitkään eikä mitään kiirettä ollut lähdön suhteen. Ilmojen haltija antoi tapaukselle myös päätöspäiväksi hienon sään. Haikein mielin paikalta lähdettiin kotimatkoille tai minne kukin sitten ajoneu-

vonsa suuntasikin. Oli taas kerran vietetty viikonloppu yhdessä lasten kanssa ja moikkattiin lähtiessä, toivoen tapahtuman toistuvan taas ensi vuonna.

Olihan se perhetapahtuma lapsille ja ennenkaikkea tapahtuma lasten ehdoilla. Kiihtokset vielä kerran Myyryläisille ja muille tapahtuman järjestelyhommissa olleille.

Muisteli yksi mukana ollut

Ilmoitus

Vallitsevaa tilannetta - johon itse itseni olen vapaaehtoisesti saattanut - realistisesti tarkasteltuani ja vakaasti harkittuani, olen yrityksistä huolimatta toistuvasti päättänyt seuraavaan lopputulokseen:

On tullut aika luopua vuoden -82 mallisesta punamustasta kaveristani BMW R 65 LS:stä valitettavan vähäisen alle 50000 km:n taivalluksen iässä. Varustuksena on alkuperäisiä saksalaisia tarvikkeita koko joukko. Ennen helmikuun loppua (erittäin todennäköisesti vuonna 1992) parhaan tarjouksen tehnyt tai neuvotteluratkaisun aikaansaanut tulee olemaan ajopelin uusi omistaja.

Asiasta (siis ko. pyörästä) kiinnostuneet voivat soitella 953-52171 (k) tai 949-152002 (k+t) / Räsänen.

Nyyh!

P.S. Mantsapyörä (myös juniorikokoinen) saattaisi olla vaihdossa jonkin väärti.

Moto-osat kerhoetu

**moto
osat**

Käytetyt varaosat erikoishintaan jäsenkortin esittämällä.
Nyt myös katteiden korjaukset ja maalaukset
Sammonkatu 64
33540 TAMPERE
Puh. (931) 557 444

69 SHOP

college	100
t-paita	55
lippis	30
reppu	95
matkapussi	50
Motoristi-kansio	30
kangasmerkki	20
iso tarra	12
pieni tarra	3
juliste	10
postikortti	3
vuosilaatta (Kontio ja Talviralli)	15
peruslaatta (Kontio ja Talviralli)	40
pyörämerkki (etukäteismaksu)	110
kerhopyyhe	75
taskumatti	80
kerhotuoppi	50
juhlatuoppi (etukäteismaksu)	180
rintamerkki	75
ajohanskat	295
stendari	7

TULE, TUTUSTU, OSTA !

**69 SHOP Mototrip, Sunnanvik
SOITA, KYSELE, TILAA !**

Arto 90 - 298 6432 tai 296 3232

Verenvuoto aivoissa

Levoton olo? Säikky? Miksi oikea puoli ei liiku? Teltassa kuin säikky lintu. Vihdoin ja viimein pääsen ulkoteltan puolelle. Oikea käsi on kuitenkin kuin liikkumatonta puuta. Ulkoteltasta en kuitenkaan pääse ulos ja avun huutaminen on työlästä. Ei tule ääntä kurkusta. Vihdoin kaveri avaa teltan oven ja retkahdan ulos kääntyilläkseen hänelle tarinan. Olen halvaantunut.

Kaverini katsoo ensin kummissaan, mutta sitten hän tajuaa. Hän nostaa ensin minut rauhassa istumaan ja käy soittamassa ambulanssin. Ei tule ääntä. Ambulanssi vie minut lisälmen sairaalaan, josta en muista mitään. Sen jälkeen ambulanssi kuljettaa Kuopion keskussairaalaan, josta jo rupeaa löytymään muistoja.

Kolme yötä Kuopiossa avaa jo vähän muistoja. Ensin tulee mieleen pyörä ja sen kohtalo. No, kaipa sen voi joku hakea. Sitten käy mielessä oma itseni. Mitä täältä haluan ja saan. Voisiko joku auttaa. Vihdoin ja viimein poiskin Kuopiosta Meilahteen.

Täällä kuvat jo rupeavat kulkemaan. Tutut rupeavat käymään ja kuva rupeaa pikku hiljaa selviämään. Aika vain käy pitkäksi.

Mitään ei tunnu tapahtuvan ennen lääkärin määräystä. Pyörän kohtalo selviää. Se on jo melkein päämäärässään.

Pääsen pois lääkärin valvovan silmän alta. Mutta minut pannaan tietenkin fysioterapeutin, toimintaterapeutin ja puheterapeutin valvontaan.

Fysioterapeutti ohjaa minua lähinnä kielellisten toimintojeni, sekä kykyjeni muista kehitystä. Toimintaterapeutin työhön kuuluu ohjata käden toimintaa ja muutenkin ruumiin hallintaa. Puheterapeutti ohjaa suomenkielen kykyjeni kehitystä.

Lisäksi minut leikataan Meilahdessa. Lähinnä yksi suonista, joka nousee päähäni, tukitaan. Onko se oikein, en tiedä.

Nyt, kun istun tätä kirjoittamassa tammi-kuun alkupäivinä, kuvat ovat jo selvät, mutta pieni epäily elää. Kirjoittamaan en vielä kään pysty kunnolla. Sanomisessa myös pitkien lauseiden loput ovat vähän epäselviä. Kuitenkin puheterapeutin mukaan puhun kunnolla.

Kaikesta yllä mainitusta huolimatta olin pyörän päällä Siitamassa.

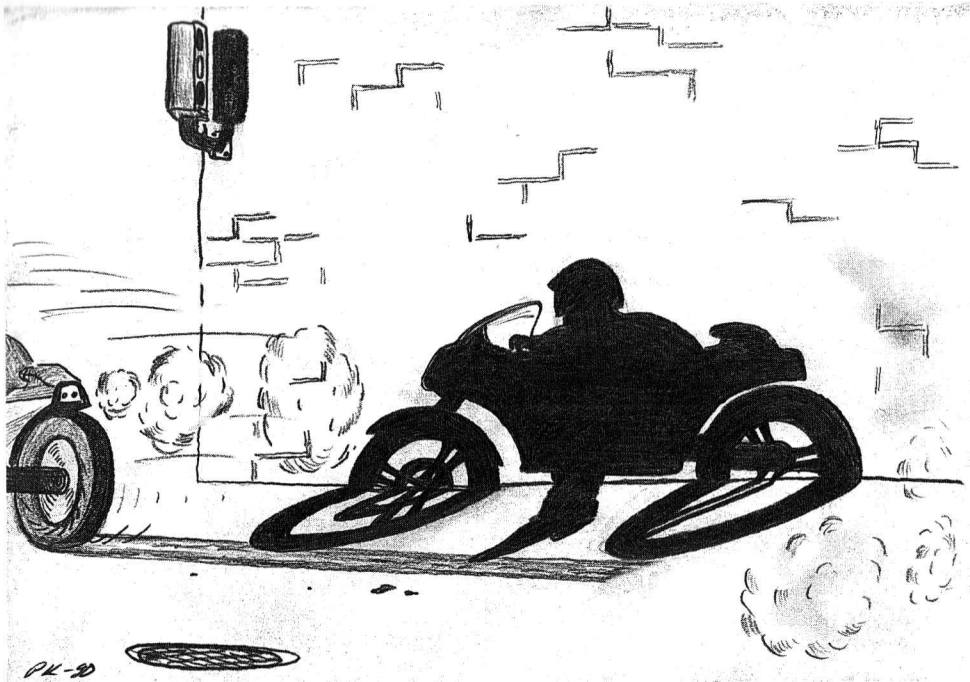
V-M

Syntynyt

Annukka Kuoppalalle & Ismo Suoralalle
on syntynyt poikalapsi 09.01.-92. Pituus
53,5 cm ja paino 4,35 kg.

Kihlattu

18.01.-92 on kihlattu Petri "Patte" Siston ja Tuula Rytkönen.

Sinun Suzukisi

Sateen jälkeen ilma on huomattavasti raikkaampi. Öinen rankkasade oli piiskanut hiljaa nukkuvan pienen, rauhallisen sivukaupungin kattoja. Sinä olit nukkunut huonosti. Heräsit ukkosen jyrinään. Nukahdit taas hetken päästä rauhalliseen uneen. Luultavasti näit taas unta moottoripyöristä. Mistä muustakaan, kun muu ei merkitse sinulle paljoakaan. Herätyskello ilmoittaa piipittäen, että olisi aika sinunkin herätä. Ja heräätkin. Nouset istumaan sängyn reunalle, tuijotat hetken yöpöydälläsi olevaa kuvaa sinusta ja viime kesänä ostamastasi Suzukista. Tuhahdat ja menet unisena kylpyhuoneeseen. Veden lorinaa. Hetki vain ja pyyhällät jo keittiöön. Kuumaa, mustaa kahvia ja juustovoileipiä, aamiaisesi parin kiireisen viime viikon aikana. Luet aamun

lehteä ja viivyttelet. Pian huomaatkin, että on aika lähteä. Ilmoitat lähteväsi, heität lentosuukon ovelta ja hetkessä ryntäät ulko-ovelle. Ovi pamahtaa kiinni.

Yläkerrasta, makuuhuoneen ikkunasta on suora näköyhteys autotallin valkoisille puuoville. Avaat ovet ja jäät hetkeksi tuijottamaan näkemääsi. Seisot paikoillasi. Hymyilet. Siellä se on. Suzukisi on odotellut sinua uskollisesti sateisen yön yli. Kevyt tuuli heiluttelee hiuksiasi. Vedät nahkapuvun vetoketjun kiinni loppuun asti ja laitat uudet ajohanskat käteen. Astut varmin askelin pyöräsi luo. Istut tottuneesti satulaan. Ajanut olet jo vuosikymmenen ja sen huomaa rauhallisista ja varmoista liikkeistäsi. Rakastat pyörääsi. Nahkapuvun väriin sopiva kypärä vain päähän ja lasket kätesi mustille

kahvoille. Tunnustelet hyvää ajoasentoa. Lopulta istuessasi mukavasti käynnistät moottorin pienellä, vaivattomalla sormenliikkeellä. Hymyillen kuuntelet moottorin tasaista hyrinää. Et voisi kuvitellakaan pyöräsi vaihtamista, sen verran kiintynyt olet siihen. Tämä Suzuki on sinulle kaikki.

Hetken kuunneltuasi noita taivaallisia ääniä, painat kytkimen pohjaan ja ykkösen päälle, sitten oletkin jo valmis matkaan. Hitaasti ajat sateen kastelemaa pihatietä pitkän pois autotallin pölyistä. Tunnet raikkaan ilman tunkeutuvan sieraimiisi ennen kuin suljet kypäräsi visiiriin.

Kaarrat poppeleiden välistä kadulle. Uusi asfaltti kiiltää sateen jälkeen. Katu on vielä hiljainen, lukuunottamatta Suzukisi tasaista kehräystä. Kuulen kuinka kiihdytät, onhan edessäsi pitkä, suora tie.

Tuijotan ikkunasta harmaaseen kevätää-

MOTOPOST OY

15 %:n alennus huolto-osista ja renkaista

Motopost Oy
Hiidensilta
03250 OJAKKALA
Puh. 90 - 2271 728

MP-69 jäsenet saavat Motopost Oy:ltä tilatuista osista 15 % alennuksen listahinnoista ilmoittamalla jäsennumeronsa tilauksen yhteydessä. Tilaa ilmainen luettelo numerosta 90 - 2271 728.

Akkarallimuistelo savolaesittain

Tokkopa lienen koskaa nähny tässä lehdessä savoks kirjotettuja juttuja. Lienöökö syy sensuurissa, vae eekö niitä sinne toimitukseen oo tarjottukkaan? Suahhan nähhä, männöökö tämä tämmösennään läpi, vae rustooko ne tämän kirjakielelle, vae laettaavatko palluupostissa takasi "puhtaakskirjotavaks" allekirjottanneelle...

Uattelin kuntennii kirjottoo omasta ja siskon puolesta tämmösen hookuttelukirjotuksen naespuolesille motoristeille, jotta tulisivat ens kesänä oekeen isolla jookolla Savonmuualle akkaralliin tappoomaan vana-hoja tuttuja ja tutustummaan uusiin. Ja sitte uattelin vähä kertoo tuosta viime kesästä akkarallista, joka oelj Kuakossa (=Kaakkois-Suomessa), ku en oo nähny siitä halastua sannoo lehdessä tänä talevena, vaekka pienemmättii pippalot on palstatilloo suaneet. Oelhan meetä akkoja siellä tuas melekonen laama, eekö nuita lie kaekkijjaan paekalla kääny lähemmäs puolen sattoo (tarkkoo miäree en tiijä), ja kaekki tuilj moottorpyörän selässä, kuka pitemmästä, kuka lyhemmästä matkasta.

Ite ku nykysellään elelen tiällä savolaesten Ameriikassa, eli Kotkassa, nii piäsiimpä kerrannii yhellä istumalla kottoo rallipae-kalle, eekä matkoo kertynä ihan sattooakaa kilsoo, vaekka lasketaa mutka mukkaan. Ja se mutka tuilj siitä ku kyyvihin oman poeijan tulomatalla Haminasssa olleeseen Arielralliin, isäntä vee toesen poeijan oman pyöräsä piällä. Se tämä meejjän motoristiperhe jakkaantuu vähä epäreelesti aena kesäkuun

alun viikonloppuna, ku aena sattuuvat yhtä aekoo nuo Ariel- ja akkarallit: - poekalap-siahan ee voe AKKAralliin viijä, joten vas-tuu jäläkikasvusta lankijjaa luonnostaa isäl-le, ja äet suopi vappaan viikonloppun.

Vuoan en minä sillä sukulaesista piäse, että mies ja poeijat lähtöövät miehisempään ralliin: mulla on nimittäen moottoripyörällä ajava sisko; Taejja-siskon kanssa on aena tavallisesti yksissä porukoessa akkaralliin ajeltu. Se ku on viime vuosina ollu tuolla Lounaes-Suomessa, niin Taejja on Savosta, Juankoskelta, tullessaan kookannu Kotkan kaatta ja hakenu ison siskon mukkaasa. Omilla pyörillämmö on kumminnii ajettu, tappeluhan siitä muuten tulis, että kumpiko suapi olla kuskina! No viime vuotinen akkaralli oelj mulle nii koetkulumilla, että päätettiin Taejjan kanssa tulla omia aekojammo ja omista suunnistammo.

Perille päästiin

Kotkasta saen mukkaan hookuteltua enskertalaesen Armin. Karttoo ee vilkastu lähtiissä, ja perille Anjalankosken Kirjokivveen selevittiin yhtään uukkaria tekemättä. Rallin järjestäjä, sillonen neeti Nukari, nykyinen roovva Wintteri (=Talavi), oelj laettanna ihan selekeet merkit tien poskeen. Huomat-tiin tulevammo tosj kaaniin järven rantaan, pekka oelj kaet joku Anjalankosken kesäsiirtola, vanaha tyhjillään oleva kartano, jonka rantamökki saonoineen oelj meejjän käättössä. (RantaMÖKKI on kyllä liijjan

Ryhmäpotretti Akkarallista -91, niistä naesista, jotka olivat paekalla laavantaieiltapäivänä. Mikähän se akkoja naarattaa??!

vuotimaton ilimasu siitä paekasta, mutta rantaTALO tuas kuulostaa vähä kummalliselta!).

Het ku ajettiin pihhaan, niin Kajjaanin Pirjo juoks kesken saanomisesa vilmoomaan videolle meejjännii "sissäänajon", niinku tapana on. Sitä eestakasi ravvooomista se sitten saekii tehä koko illan: tulijoeta riitti puolille öen saakka, eekä Pirjo kerenny suottoo saanomistaa loppuun, ku aena huusivat Pirjoo löölystä vilmoomaan, ku alako hämäläältä hiekkatieltä kuulua miiloin pörinee, milloin tirinee, milloin päksettä, - mutta moottorpyörän ääntä joka tappaaksessa. Jos-saen vaheessa iltoo tes tulla erehys, kun naeset kuuntelj, että joku bemari ee nyt taejja osata kiäntyä oikeelle sivutielle, ku koko vuan iän kuuluu, kunnes sitte joku älysen olevan lähheesella radalla siirtyilevä

junan veturi! Mutta muuten tuntuvat akat hyvin tunnistavan tuttujen pyöriin iänet, ja suorastaan riehakkaelta näättivät monet jälleennäkemiset!

Minä ku otin kypärän poes piästä, nii jo oelj siinä tuttuja kyselemässä, että mihinkäs sinä siskon jätit, johon totesin, että eekö tuo tuolta kohta tulene. Ja ee kaet siinä menny ku minuutti paer, ku Taejja-siskon Jammu kuarto metiköstä pihhaan. Että piästiin kuitennii peräkkäen Pirjon vilimille,ikkään ku oes yhtä matkoo tultu tälläkki kertoo. Taejja-kii oelj suanu hookuteltua Savosta itelleen ajokaverin, Jaana oelj eka kertoo mukana näessä pippaloessa.

Nii meelle mualaessiskoksille ku nuille muillekkii tuntuu olovan näessä akkaralleis-sa piäasia, että piäsöö tappoomaan toesia yhtä hulluja akkoja, jotka uskaltaavat lähtee

moottorpyörällä tien piälle ilman miesväk-
kee. Meillekkii on tullu paljo uusia mukavia
tuttavia, joeta ee ehken niä ku kerran vuojes-
sa. Joetaen nuista akoista suottaa nähä ke-
sän mittaan Kontiossa tae muissa ralleissa,
muta aena siellä tahtoo ite kunnii käspuoles-
sa heelua joku kärsimätön mieseläjä, joka
hihasta kiskoo, että alaha jo tulla. Mutta
akkarallissa on aekoo jutella. Hyvin hintsus-
ti siellä täälläkkii kertoo maltettii nukkua,
eeköön lie kello ollu viijen kieppeellä uamu-
sella, ku viimenen puhheensorina vaemenj.

Kämpä oelj viihtysä, suorastaan akka-
maesen kodikas ja lämmin. Kaekki mahut-
tiin sisälle nukkumaan: molempiin huoneit-
ten lattiat oelj täpösen täännä siskonpetiä.

Ja järjestys säely ilman järjestys-
MIEHIÄ, ee tavaroeta eekä paekkoja hajo-
tettu, ee tapeltu, mutta haaskoo pietti, syö-
tii, juotii, saanottii ja uitii (tosj raekkaassa
veessä, joka kyllä pitj kaljannii kylmänä!).

Seoraava päivä tarjos mahdollisuuvven
aeringonottoon. Taes olla kesän ensimmä-
enen hellepäevä - nii yllätävvee Suomen
kesäkuussa, että osalla oelj uimavuotteet
vielä kotona vintillä naftaliinissä. Mutta ku
ee ollu miespuoleesta arvosteluruata rannal-
la virnuilemassa, nii jokkaenen suoto raa-
hassa tehä omien luovien kykyjesä mukka-
esen sovellutuksen aaringon palavonta-asus-
ta.

Ani oelj värkäny meelle laavantaen ra-
toks luontopolunnii kiperinen kysymyksin-
nee (ja itikoeneen!), jossa onneks sae tiivis-
tee tyhmyyttä ryhmissä. Kaekki viärrät vas-
taaksethan on sillon aena kaverin ehotta-
mia!

Ralli jatku varmasti yhtä mukavissa mer-
keissä sunnuntain puolelle asti. Minun pit
valitettavasti lähtee laalammaan kuorokee-
kalle Kotkaan laavantaueillaks, Teijja ja Jaa-
na lähtivät ajelemmaan minun mukkaan, -
vähän tuntu haekeelta luopua leekistä kes-
ken kaeken.

Taejja oelj kuitennii kerinny siellä sopia,
jotta nyö järjestettään seoraava akkaralli
siellä Savon puolessa, siellä sitä kaet ee oo
ennen ollutkaan. Että nyt suotta kerrannii
eteläesemmät siskot istua vähän kaavem-
min pyörän selässä akkarallin tullessa. Mut-
ta elekee silti matkoo säekähtö: eehan se oo
ies puol matkassa, jos Kontijjoon vertoo!

Savolaesille, ja heijjän kyytiissa näättää-
tymmään akkaralliin, joottee nuo eteläsuo-
malaiset siskot luule, ettee savolaesnaeset
osoo pärrillä ajookkaan!! Vae onko teetä
savolaesia naesmotoristeja olemassakaan,
myö on nimittäen Taejja-siskon kanssa
monena vuotena oltu akkarallissa hyvin pie-
nenä vähemmistönä (lue: lähes kahestaan)
?!. Ja nyt, että aenakaan keskemällä Suo-
mee asuvat naeset voe valittoo, että aena ee
akkaralli on niin kaakana etelässä!

Akkaralli -92

Tulevan kesän akkaralli (5. - 7.6.) tulloo
hyvin halavaks kustannuksiltaan, niiku ae-
kasemmattii, suotta ajoo kaaniissa savolae-
sissa mutkamaisemissa, yöpyvä sisätiloessa
ja ohjelmakkii pyritään tekemään haaskaks
ja helpoks. Että ee muuta ku tervetullo,
vanahat ja uuvvet ja isolla jookolla. Työ,
jotka ajatta yksin: hookotelkoo kyytiläisiä
mukkaan, - naesija siis. Se kaet kienee tullu
seleväks uusillekkii tulijoelle, että ukoella
ee oo sinne mittään asioo!

Ilimottaatumiseen löövättä yhteystiijot
tästä taekka seuroovasta numerosta. Ilimot-
taatukkee aekanaan (viimestään viikoo en-
nen), jotta keritään laettoo postissa tarkem-
mat tiijot, kartat ja semmoset. Kysellä voepi
tietysti vaekka heti numeroesta 971 - 613915
tae 952 - 82062.

Tappoomisen toevossa mualaesiskokset
Anna-Maejja (Ami) ja Taejja. (Tappominen
ee oo väkivaltaetermi, eteläsuomalaiset!.
Hommatkee tulukki, jos ee teksi muuten

seleviä, taekka tulukee Savvoon kielkurssil-
le kesäkuun 5 - 7 pnä.)

J.K. eli jäläkikirjoitus.

Jos joku halavatun kirjakielnero tekköö
tähän siinä viimesessä kirjoitus vaeheessa
kieloppivirheitä, niiku usseen näkköö sa-
vonkieltä paenetussa sanassa viäristettävän,
niin suotta julukasta koko jutun ens nume-
rossa uuvestaa. Ja jos ee seoroova numero

kerkiä tulla tookokuun alakuun mennessä,
suotta julukasta ylimääräsen numero vaek-
kee siihen tulis muuta ku tämä juttu.

No, leekki leekkinä, eehan myö savolae-
set niin nipottajia olla. Lupsakoeta ollaan, ja
katotaan sormiin välistä, jos sinne paer vir-
hettä tulloo. Eli kolomekin.. Mutta ee enem-
pee. Tae perästä kuluu.

Jämmä jännityksellä oottamaan seo-
roovoo Motoristin numeroo.

Terveesin ne äskeeset
mualaesiskokset

Akkaralli -92

5. — 7.6.

Pohjois-Savossa

30 mk hintaan talo tarjoapi ruokoo, joten mukkaan ei tarvi raahata
kuin makkuupussit ja patjat joo.

Lisätietoja:

Anna-Maija (Ami) Rönkä

Taipaleenkatu 1

48720 KYMI

Puh. 952 - 820 62 (k+t)

Taija Julkunen

Poikkitie 5 B 34

73500 JUANKOSKI

Puh. 971 - 613 915

P.S. Että tervetullo vuan naeset vaehteeks Savvoon! Ilmottaatukkee
aekanaan (viimmestään viikoo ennen), jotta keritään laettoo postissa
kehut paekoesta, kartat ja saemmoset!

Toevoovat mualaesiskokset Ami ja Taejja.

HUOMHUOMHUOMHUOMHUOM

JÄSENPIISKURIN OSOITE ON MUUTTUNUT!

Uusi osoite on: Jutta Nyqvist
Ohratie 1 A 6
01370 Vantaa

ja uusi puhno: 90- 873 3891

Että sinne sitte osoitetaan kaikki uudet ja vanhat jäsenasiat.

MP-92 NÄYTTELYSTÄ!

Tämä vuosi meni vähän harjoitteluksi omalta kohdaltani, mutta onneksi apurieni suuri joukko oli tilanteen tasalla ja niinsanoitusti "hoitivat homman himaan". Suuret kiitokset heille kaikille.

Kävitkö itse paikan päällä? Heräsikö ajatuksia siitä, kuinka sen olisi pitänyt olla kaikinpuolin toisin? Jos, niin kerro se mulle. Kaikki ajatukset olis kiva kuulla, kun on haaveena järjestää "kerrankin kunnan näyttely".

Siis ihan mitä vaan mieleen tulee osaston ulkonäöstä, järjestyksestä, "teemasta", mistä vaan. Laita ajatuksesi postikortille tai soita. Kaikki vastaukset huomioidaan, kuva olis kiva yllätys, vai miten se meni?

Jäsenpiiskuri Jutta

P.S. Muistithan sen osoitteenmuutoksen? Entäs jäsenmaksun? No hyvä sitten.

Hei HEMMO! Muista kerhoillat! Seuraava kerhoilta 26.2.-92.

Seuraavat jutut Riikalle tai Jarkolle

15.03. -92 mennessä.

Terveisin toimitus

MP-Lehden tilausmaksut ovat muuttuneet. 69:n jäsenenä sinulla on edelleen mahdollisuus saada 15% alennus normaalihinnoista.

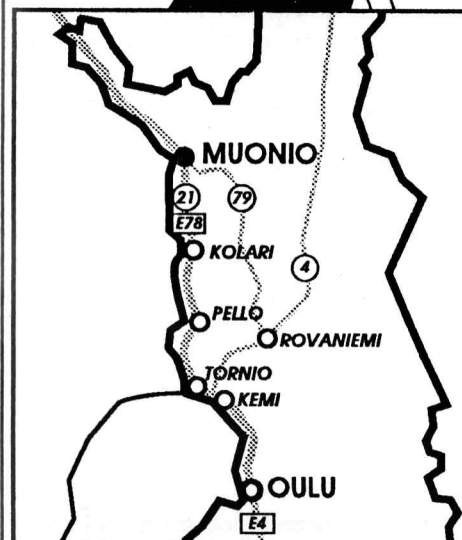
Uudet hinnat ovat seuraavat:

Vuositilaus	240,- mk	(norm. 285,- mk)
Kestotilaus	225,- mk	(norm. 265,- mk)
VIP-Club	265,- mk	(norm. 315,- mk)

KONTIO-RALLI

-92

3-5.7.-92

EI ENNAKKO-ILMOITTAUTUMISTA

HINTA 100.-
MAKSU PERITÄÄN
KONTROLLIPAIKALLA

ALLE 12-VUOTIAAT
ILMAISEKSI

ASFALTTITIE PERILLE

Kontrollipaikka: SHELL MUONIO

Kontrolli avoinna: perjantain klo 9-
lauantain klo 18 välisen ajan

Sisämajoitustilat
myynnissä:

Vesa Vieno puh. 938-50 501 (työ)
938-50 190 (koti)

69 Shop

WHRUM ... NE OVAT SAAPUNEET !

TASKU, LASKU, KASKU
MATTI, PATTI, KATTI
TASKUMATTI KESÄN JANOON
VARAA OMASI, RAJOITETTU ERÄ, JA HETI !

MYYNNISSÄ RAJOITETTU ERÄ HOPEISIA RINTA-
MERKKEJÄ EMALOIDULLA KUUSYSIN LOGOLLA.
TAIDANKIN OSTAA KAIKKI ITSELLENI.

TERVEISIN ARTO

PALLOT HUKASSA !

Terve Jussi Kotoneva Kosolankylästä !

Joopa joo, se on yleensä 2-3 vuotta ideoiden itämisaika. Se, että Kontiossa jutut hukkuu johtuu yleensä noin 2000:sta kerhotavaramyyjästä, jotka sattuu olemaan kaikki samaan aikaan paikalla. Toimintaa on ollut sademuodossa, ilmankos sitä ollaan kastuttu. Ideasi on hyvä, erinomainen, kaivattu. Alan hoitamaan asiaa. Kiitos !

Terveisin Arto

P.S. Pidetään vielä salassa.

KAUPUNGILLA KUULTUA

Kerhotavaramyyjän on nähty pölynimurikauppiaan vanavedessä myyvän 69-tuotteita ovelta ovelle tourinkilaisille.

Vitsi, vitsii, mutta kauppa se on joka kannattaa ...

Arvoisat konepyörän omistajat!

Jo vuosia sitten muljahti mieleeni rakentaa moottoripyörän päälle sopiva suojapeite. Muokkailin ja kokeilin eri materiaaleja, ennen kaikkea kevyitä, vedenpitäviä ja likaa hylkiviä kankaita. Lopulta totesin, että auton suojapeitemateriaali (PU-silver) vastaa vaatimuksiani. Se on kevyt, vettä ja likaa hylkivä, pestävä sekä vie vain pienen tilan muilta matkatavaroilta (painaa n 1/2 kg).

Suojapeitteen etuja ovat kalliin ja hienon pyörän / ystävän suojaaminen sateelta, pölyltä, liialta ja asiattomilta katseilta sekä kosketuksilta pitemmän pysäköinnin ja talvilevon aikana. Suojapeite on sen verran tilava, että sinne sopii

- moottoripyörä ilman laukkuja
- laukkujen kanssa piikkisestä 2l chopperiin, josta jää etupyörä näkyviin
- pleksivarusteiset pyörät

HUOM! - sivuvaunun päälle oma pussi.

Pussin alareunassa on kuminauha, joka vetää löysät pois. Peitteen keskikohdassa on panta ja muovinen koukku, joka ei naarmuta putkia eikä kromeja, jolla vedetään mahan alta velto pois.

Väriiltään loimi on metallinhohtoharmaa.

Tämä kehittelemäni "suoja-puku" on käyttökelpoinen ympäri vuoden ja se on siis kotimainen tuote valmistuksen osalta.

Markkinoinnin hoitaa: J. Väärälä Ky Kupintie 89, 33680 Tampere
Puh 931 - 600444, Fax 931 - 600366
auto 949 - 235685 tai 949 - 627883

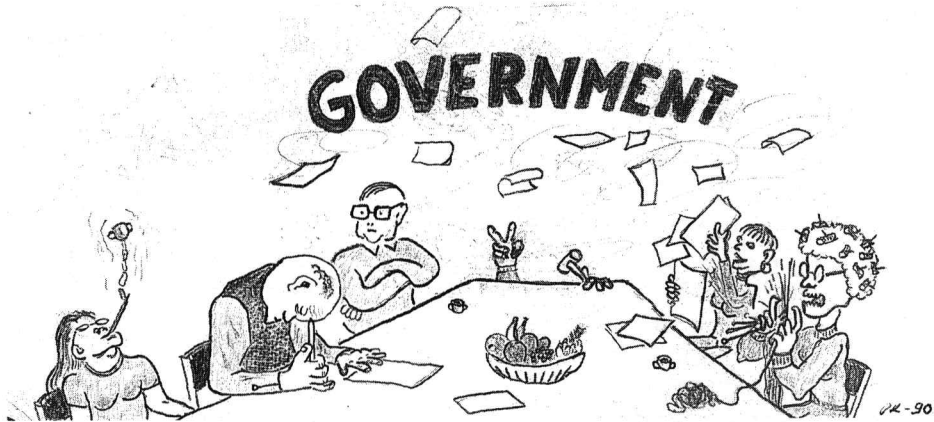
Toimitukset lähetetään postiennakolla hintaan FIM 270,00.

Sivuvaunupussin hinta on FIM 129,00.

Toimitusaika noin 2 viikkoa tilauksesta.

Tilauksia vastaanottavat MP-69:läiset Jokke ja Juho ja edellisten huoltaja Kirsi-Marja melkein mihin vuorokauden aikaan vain.

— niin, että tällainen tapaus tällä kertaa —

Hallitus kokoontui sunnuntaina **1.9.1991** klo 17 - 19.00 Järvenperän Essolle, Espooseen. Antti Kortesuota ja Heli Utriaista lukuunottamatta kaikki olivat paikalla.

- Hoidettiin alkurutiinit: avaus, laillisuus ja päätösvaltaisuus, toimihenkilöiden valinta, esityslistan hyväksyminen sekä edellisen kokouksen pöytäkirja
- Taina Piispa joukkoineen järjestää Kontioralli -93:n.
- TFMK:n ja MP69:n Syysiltä ei järjestetä tänä vuonna.
- Pertsa Päätoimittaja ja Heli Toimitussihteeri kiittävät kuluneista kahdesta kaudesta kaikkia.
- Motoristi Survivalin jatkokurssi pidetään 10.9. alkaen Pirkkalassa 6:den illan aikana.
- EAK-peruskouluttajakurssi järjestettäneen ensi keväänä; seuraavalle hallitukselle ja sen EAK-vastaavalle tehtäväksi vaatia, ja vieläpä mahdollisuuksien mukaan SMOTO:n ja SML:n kanssa, Liikenneturvalta suurempaa panostusta motoristien jatkokoulutukseen
- Kerholla on kaksi alajaosta: Rautavaaran alajaos ja HeMMot. Pirkanmaan Matkamotoristit eivät nykyisen aluetoiminnan toimintamallin mukaan ole alajaos.
- Kerhossa on 1904 jäsentä Vuosikokouk-

sen jälkeen uudet jäsenet maksavat vanhan käytännön mukaan tälle vuodelle vain liittymismaksun.

- Kerhossa on kolme kunniajäsentä: Aimo Turunen, Ingolf Rotkirch ja Eero Mikko-la.
- Ainaisjäseniä ovat Torolf Fagerholm, Eero Parikka, Mauno Tonttila ja Pertti Saarenheimo.
- Muut jäsenet ovat joko maksavia varsinaisia tai kannatusjäseniä tai ei-maksavia vapaajäseniä. Ei-maksavilla vapaajäsenillä ja kannatusjäsenillä ei ole äänioikeutta
- Seuraava NMR-kokous on Norjassa 21. - 22.9.1991. Kerhoamme edustavat entinen NMR-vastaava Antti Räisänen ja vuosikokouksen valitsema uusi NMR-vastaava sekä 2 vielä nimeämätöntä EAK-henkilöä.
- Käytiin läpi vuosikokouksessa käsiteltävät asiat.
- Kontiorallissa pidettyyn jäsenkyselyyn osallistui 110 henkilöä, joista 76 kerhon jäsentä. Tilastotiedot julkaistaan Motoristissa.
- Länsimäen varaston vuokra on nyt 57,80 mk/kk.
- Matkakorvaukset päätettiin.
- Seuraava kokous pidetään uuden hallituksen kesken vuosikokouksen jälkeen.

Uusi hallitus järjestäytyi sunnuntaina **13.10.91** klo 11.00 - 13.00 Peltolan kotkapesässä. Paikalla oli koko poppoo Juttaa lukuunottamatta.

- Alkurutiinit, kuten tavallisesti: avaus, laillisuus, päätösvaltaisuus, toimihenkilöiden valinta, esityslista.
- Uuden hallituksen toimikauden alkaessa jokainen esitteli itsensä. Kuvat ja esittelyt olivatkin jo joulukuun Motoristissa.
- Uudet toimihenkilöt: jäsenkirjuri Jutta Nyqvist, kerhotavaramyyjä Arto Hallikainen, varaston/arkistonhoitaja Christine Vihervuori, toimitussihteeri/mp-lehden tilaukset: Riikka Lehto, kuvittaja: Pekka Kukkonen, postitusporukkana jatkaa sama ryhmä Pekka Kuoppalan johdolla.
- Kerhon jäsenmaksujen noustua 10 mk:lla saa kerho vuonna 1992 17.000 mk lisää tuloja. Summa jaetaan seuraavasti: NMR + 3.500 mk, Motoristi + 5.000 mk, EAK-koulutus + 8.500 mk (yhteensä 17.000 mk).
- Peltolan varaston vuokra: Tähän asti Peltolan varaston vuokra on maksettu sähkölaskuna. Vuokra muutetaan vuosivuokraksi, joka on 12 x Länsimäen varaston kuukausivuokra (57,80). Käytäntö alkaa vuoden 1993 alusta.
- Motoristia varten päätettiin hankkia PC.
- Bo Nyqvist ja Antti Kortesuota olivat NMR:n vuosikokouksessa Norjassa 21. -

22.9.91. Pöytäkirja on vielä tekemättä.

- Jussi Vanha-Aho nimettiin aluetoiminnasta vastaavaksi.
- Päätettiin, että niille, jotka maksavat tulevan vuoden jäsenmaksunsa jo kuluvana vuonna, palautetaan jäsenmaksu vasta pyynnöstä, koska seuranta on mahdotonta. Lista nollataan vuoden vaihteessa.
- Kerhotavaroiden hinnat nousevat 15 %. Hallituksen jäsenille myönnetään kerran vuodessa valinnanvarainen kerhotavara-tuote (ei juhlahansikkaita, -tuoppia eikä pyörämerkkiä).
- Jutta Nyqvist toimii MP-näyttelyn pääjärjestäjänä kerhon osalta.
- Kerhon jäsenille myönnetään 15 % alennus MP-lehden normaaleista tilaushinnoista.
- Matkakorvaukset päätettiin.
- Seuraava kokous päätettiin pitää 12.1.92.
- 5.11.** hallitus päätti valita Arto Hallikaisen edustamaan kerhoa Helsingin Liikenneturvallisuusyhdistyksen sääntömääräisessä syyskokouksessa tiistaina 19.11.91.
- 17.11.** hallitus päätti valita Taina Piispan edustamaan kerhoa Suomen Retkeilymajärjestön syyskokouksessa torstaina 28.11.1991.

Kerhoetu MPaloselta

MPALONEN

MPaloselta 15% alennus normaalihintaisista tarvikkeista ja varaosista jäsenkortin esittämällä.

Sammonkatu 64
33540 TAMPERE
Puh. (931) 557 777